

Jak Léon Denis stał się medium?

Léon Denis nie „stał się medium” nagle ani za sprawą jednego spektakularnego zjawiska, jak miało to miejsce u niektórych słynnych mediów spirytystycznych.

Jego rozwój mediumiczny był stopniowy i głęboko związany ze studiami, wrażliwością duchową oraz kontaktami z grupami spirytystycznymi we Francji XIX wieku.

Już od najmłodszych lat Denis opowiadał, że odczuwał wpływ „niewidzialnych przyjaciół”, dostrzegając duchowe inspiracje i intuicje jeszcze w dzieciństwie. Jego biografowie podają, że od wczesnych lat posiadał silną wrażliwość psychiczną.

Decydujący moment nastąpił, gdy miał 18 lat i przypadkiem natrafił w księgarni na *Księgę Duchów* autorstwa Allana Kardec. Według przekazów historycznych lektura wywarła na nim ogromne wrażenie i sam twierdził, że znalazł w niej jasne odpowiedzi na wielkie pytania dotyczące istnienia.

Leon Denis (1846-1927)

Od tego momentu Leon Denis całkowicie poświęcił się studiowaniu doktryny spirytystycznej oraz zaczął uczestniczyć w spotkaniach mediumicznych i grupach eksperymentalnych. W przeciwieństwie do mediów zajmujących się zjawiskami fizycznymi wyróżniał się głównie mediumizmem intuicyjnym i inspiracyjnym, związanym z filozofią oraz pośrednią

psychografią poprzez inspirację intelektualną. Jego książki ukazują silny wpływ tej duchowej wymiany.

W swoich dziełach, szczególnie w *W świecie niewidzialnym* oraz *Duchach i mediach*, dogłębnie badał zjawiska mediumiczne i opisywał, w jaki sposób mediumizm może być rozwijany poprzez dyscyplinę moralną, skupienie i wzniosłość myśli.

Kolejny bardzo ważny moment nastąpił w 1882 roku, kiedy Denis oświadczył, że otrzymał duchowe komunikaty od Hieronima z Pragi, ducha, który miał stać się jego duchowym przewodnikiem na wiele dekad. Według relacji spirytystycznych doświadczenie to jeszcze bardziej umocniło jego misję w ramach spirytyzmu.

Leon Denis prowadził także grupy eksperymentalne w Tours, gdzie uczestniczył w badaniach mediumicznych i obserwacjach zjawisk duchowych. Jednak jego największa misja okazała się bardziej filozoficzna

i moralna niż fenomenologiczna. Dlatego stał się znany jako „Apostoł Spirytyzmu” i główny kontynuator dzieł Kardeca.

Charakterystyczną cechą poglądów Denisa było przekonanie, że prawdziwy mediumizm musi być związany z doskonaleniem moralnym. Uważał, że medium powinno pielęgnować wewnętrzną dyscyplinę, spokój

i nieustanne studia, unikając przekształcania mediumizmu w widowisko.